

VYZNANIE

V predvečer Vianoc a nového roka 2023 - môjho 30. výročia pôsobenia vo všeobecnej ambulancii pre dospelých v Terni - chcela by som sa rozlúčiť s týmto pôsobiskom v mojej lekárskej praxi.

Pri nástupe do tejto ambulancie som mala už za sebou 3 roky práce na internom a fyziatricko - rehabilitačnom oddelení v mojom vtedajšom bydlisku v Trebišove, potom nasledovala práca v závodnej ambulancii Ocelové konštrukcie v Šarišských Lúkach. Za toto obdobie som musela absolvovať atestáciu z interného lekárstva, prejsť prípravou a skúškou pre výkon funkcie všeobecného lekára 1. stupňa a nakoniec vykonať atestáciu 2. stupňa vo všeobecnom lekárstve. Najťažšie sa mi javilo obdobie získania všetkých náležitostí pre výkon funkcie všeobecného – praktického lekára, keďže v tom období väčšina nás mala malé deti – ako ženy, matky sme mali vypäté obdobie starostlivosti o malé i novonarodené deti – kojenie, nespavosť, učenie ..., so závisťou spomínam, o koľko ľahšie to mali kolegovia. Nástupom do Zdravotného strediska v Terni som s prekvapením zistila, že detskou lekárkou je tu MUDr. Erika Birošová, ktorá pochádza tiež z Trebišova. Ona ma oboznámila s pridelenými obcami: Hubošovce, Uzovce, Terňa, Babin Potok, Podhradisko, Hradisko, Mošurov, Malý Slivník, Veľký Slivník, Geraltov, Žatkovce a Závadka. Tento pridelený rajón aj s mojou sestričkou Katkou Ondrejovou sa stal mojim pôsobiskom skoro na 30 rokov.

Asi si málokto tu žijúci uvedomuje krásu tejto oblasti: na jar kvitnúce divé čerešne a trnky na stráňach, jablone v kvete ako mladuchy pri ceste, v lete zlaté polia obilia, v jeseni pestrosť stromov a v zime aj prítomnosť zveri na poliach. Prítomnosť diviakov som evidovala len podľa rozrytých strání a lúk, až som rozmyšľala, či nie sú náhodou objaviteľmi podzemných húb hľuzoviek, predraheho to artikla v gastronómii. Asi som veľmi túžila ich vidieť – tak sa mi jedného dňa prešiel pred autom jeden obrovský diviak v celej svojej kráse, až som mala pocit, že cez cestu ide malý slon. V zime pri vstupe do Terne som zase napočítala 47 kusov vysokej zveri, ale len jediný raz som videla majestátneho jeleňa s parohami. Viem, za ktorou zákrutou sa ukrýva rodinka jarabíc, kde najčastejšie sa skrýva líška, nikdy som však nevidela zajaca a aj bažanta len občas. Viem, kde sa darí žltému záružliu, kde kvitne podbeľ, kde sa šíri zlatobyľ a červenie sa najviac šípok. Každý rok som čakala, kedy vyraší pod ternianskym mostom devätsil. Tešila som sa z priletu kačíc na potok, ktoré dávajú tušiť, že v potoku sa objavia žaby i ryby ako znak neznečistenej vody. Vážte si, čo máte a zveľaďte to!

Moja práca s ľuďmi, mojimi pacientmi aj ich príbuznými a známymi aj s mojimi spolupracovníkmi bola pre mňa prioritou až tak veľmi, že moja psychika i fyzicky splynulo s ich radosťami, bolesťami, smútkom, s ich prežívaním chorôb do takej miery, že som bola preplnená emóciami a každá ďalšia pozitívna i negatívna sa prejavuje plačom a súzvučnými vibráciami s dotknutými. **Stali ste sa mojou súčasťou!**

Prekonali sme spolu rôzne obdobia – každý rok sme ošetrili 12- až 14 000 pacientov v ambulancii, ale aj v rámci návštevnej služby u vás doma. Najhorším obdobím boli dva roky pandémie COVIDU: bez možnosti fyzického kontaktu, komunikáciou po telefóne, vyšetrovaním cez okno, s odstupom od pacienta. Hovorím, že tieto dva roky mi zo života ubrali desať rokov. Prvýkrát v mojej praxi sa antibiotiká predpisovali po telefóne len podľa intonácie

hlasu, kašľa, popisu príznakov. Pre každého lekára to bola strašná záťaž – zodpovedať za pacienta pri závažnom ochorení. Paradoxne prvýkrát v mojej 45-ročnej praxi som mala týždeň voľna pred Vianocami v dôsledku karantény pre styk s pozitívnym pacientom. Podarilo sa nám pandémiu zvládnuť, a napriek mojej láske k tejto práci som pre Vás chcela zabezpečiť svojho nasledovníka, aby ste neostali bez lekára. Stal sa ním MUDr. Ľubomír Molčan, ktorý prebral štafetu tejto mimoriadne náročnej, ale krásnej práce. Budem veľmi rada, ak si na mňa budete spomínať len v dobrom.

Veľmi ma potešilo, keď mi jedna z vás povedala vetu: „**Chýbate nám ako soľ v polievke**“. Rozprávka Soľ nad zlato malých i veľkých učí, že soľ je dôležitejšia, potrebnjšia a nutnejšia než zlato! Pre mňa ste boli mojou soľou života!

Ďakujem Vám!

Pre každého človeka sú najdôležitejšie zdravie, rodina a viera. Želám Vám preto pozitívne naplnenie týchto súčastí života, požehnané Vianoce a šťastný nový rok 2023!

S úctou, pokorou a láskou Vaša **MUDr. Oľga VINCLEROVÁ**

